

РЕШЕНИЕ

№ 1386

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 102-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ Б. ВАСИЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНА П. ТАШЕВА
като разгледа докладваното от НИКОЛАЙ Б. ВАСИЛЕВ Административно наказателно дело № 20241110204050 по описа за 2024 година

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание **и** след неговото приключване установи следното:

Съдът е сезиран с Акт за констатиране на дребно хулиганство, съставен от полицейски служител на 05 РПУ – СДВР срещу И. Л. М. и **производството е образувано и водено по реда на чл.7 вр. чл.6 от УБДХ.**

Нарушителят И. М. се явява в съдебната зала, придружен от полицейски служители на 05 РПУ – СДВР.

Същият *дава кратки обяснения*, в които споделя, че имал проблеми със свой бивш работодател, свързани с незаплатени суми, което е разказал и на полицейските органи, но отрича да е нанасял телесни наранявания на лицето Т.П..

В лична защита желае да му бъде налагано наказание „глоба”, а в последна дума моли за справедлив съдебен акт.

Внимателният прочит на материалите по делото **сочи**, че полицията е образувала полицейската преписка, за това че на 10.02.2023г., около 14:00 ч., в гр. София, на кръстовището на бул. „Мадрид” и ул. „Васил Друмев”, лицето Т.П. срещнал лицето И. Л. М., като според писмените сведения и данни на П. нарушителят М. държал в ръката си метален бокс. Двамата си разменили реплики, като М. отправил заплахи към П., след което ударил в областта на лицето (дясната скула) на П.. След нанасяне на удара И. М. отправил заплаха, че ще продължи и си тръгнал. Т.П. отишъл в болница „Света Анна”, т. к. забелязал, че в областта на лицето си има обилно кървене.

По делото са снети писмени сведения от редица лица, вкл. и на двамата замесени в инцидента, и в крайна сметка, след първоначалните оперативни действия по проверка на случая, преписката била изпратена в СРП, която на 06.04.2023г. издала постановление, с което приела, че *няма данни за престъпление от общ характер*, т. к. на Т.П. било *причинено неопасно за жИ.та временно разстройство на здравето* (престъпление по чл.130, ал.1 от НК – лека телесна повреда), но същото не било *извършено по хулигански подбуди*, било от частен характер (чл.161 от НК) и затова с *прокурорския акт* било отказано образуване на *наказателно досъдебно производство* по случая.

Материалите, заедно с постановлението на СРП, били изпратени на началника на 05 РПУ – СДВР за преценка дали са налице основания на реализиране на административно-наказателна отговорност по УБДХ спрямо И. Л. М..

След като била получена полицейската преписка със събраните материали, служител на полицейското управление на 20.03.2024г. констатирал, че лицето И. Л. М. било извършило „непристойни действия, грубо нарушаващи общественя ред, но не по смисъла на чл.325 от НК”, а именно: *„безпричинно е нанесъл удар в дясната скула на лицето ТЙ. П. като в ръката си държал метален бокс ”* и за това, на осн. чл.2 от УБДХ, съставил Акт за констатиране на дребно хулиганство по УБДХ.

При така описаното административно нарушение, съдебният състав счита, че *са налице основанията на чл.6, ал.1, б. „в” от УБДХ* да се постанови *оправдателно решение* спрямо И. Л. М., защото в съставения акт не е отразено коя законова разпоредба е нарушена, а отделно от това са посочени *обективни признаци, които не са характерни за административното нарушение „дрбно хулиганство”*.

Непристойните действия, *грубо нарушаващи общественя ред*, са обективна характеристика на **престъплението** „хулиганство” (чл.325 от НК) и **нямат** място при фактическото описание на административното нарушение по УБДХ.

Както е известно, съгл. чл.1, ал.3 от УБДХ „дрбното хулиганство” е *непристойна проява, изразена в употреба на ругатни, псувни или други неприлични изрази на публично място пред повече хора, или в оскърбително отношение и държане към гражданите, към органите на властта или на обществеността, или в скарване, сбиване или други подобни действия, с които се нарушава общественя ред и спокойствие*, но поради своята *понижка степен на обществена опасност не представлява* (проявата!) престъпление по чл.325 от НК. **Никъде** няма грубо нарушение на общественя ред, нито непристойни действия. След като *обективни признаци*

на административното нарушение **лисват** в съставения АКДХ, на фона на липсата и на посочени нарушени законови разпоредби, **следва** постановяване на оправдателно решение, защото *това е най-силната защита за обвиненото лице, когато са налице съществени нарушения на процесуалните правила, довели до засягане на правото на защита на обвиненото лице.*

За пълнота на изложението, съставът на първостепенния съд намира за нужно да посочи, че сбиване на двама граждани на публично място, при което единият носи бокс на ръката си, с която нанася удари до другия и му причинява телесно нараняване (леко), винаги съставлява деяние по хулигански подбуди, а **не** както е приела прокуратурата, че лисват хулигански подбуди, защото в случая се излиза извън личните **или** нормалните обществени отношения, свързани с общуване между човешките индивиди.

Приемайки тезата, която бе посочена, държавното обвинение смята, че всеки гражданин може да се саморазправя с друг човек на една от централните софийски улици и „да го млати с бокс” и да му причинява телесни увреждания, но без последици по НК, означава да се приеме, че в държавата ни съществува и действа „законът на джунглата” и не става въпрос за никаква правова държава и за силата на правото, а за правото на силния и на въоръжения човек, което от само себе си е абсурдно.

Достатъчни са напълно в материалите по въпросната полицейска преписка данните за извършване на престъпление от общ характер (такова по чл.131, ал.1, т.12 вр. чл.130, ал.1 от НК), като за съжаление съдът *не може да упражни своето правомощие* (чл.6, ал.2 от УБДХ), поради това, че *е съставен акт за административно нарушение за случая, съчетано с отказ на прокурор за образуване на наказателно производство*, и лицето следва единствено и само евентуално да понесе административно-наказателна отговорност, която не може да се реализира поради посочените от съда съществени нарушения на процесуалните правила.

Воден от горните съображения и на осн. чл.7 вр. чл.6, ал.1, б. „в” от УБДХ **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ПРИЗНАВА И. Л. М. с ЕГН: ***** за **НЕВИНОВЕН** в това на 10.03.2023г., ок. 14:00 часа, в гр. София, на кръстовището на бул. „Мадрид” с ул. „Васил Друмев”, да е извършил непристойни действия, грубо нарушаващи обществения ред, но не по смисъла на чл.325 от НК, а именно: *безпричинно нанасяне на удар в дясната скула на лицето ТЙ. П., като в ръката си държал метален бокс, като поради наличие на съществени нарушения на процесуалните правила го ОПРАВДАВА* по обвинението да е

извършил административно нарушение по чл.1, ал.3 от УБДХ.

ПРЕПИС от протокола да се изпрати на началника 05 РПУ – СДВР – за сведение.

Решението е окончателно и не подлежи на оспорване с жалба и/или протест.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдебното заседание приключи в **12:56 часа**.

Протоколът е изготвен съгл. чл.311 вр. чл.129, ал.1 от НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____